

ICOMOS | Una delegació menorquina s'ha reunit amb els experts de l'organisme internacional per ampliar informació

La candidatura a Patrimoni Mundial aclareix dubtes a París

I.P.D.R.

Una delegació menorquina ha estat a París per assistir a una reunió amb el Consell Internacional de Monuments i Llocs Històrics i Artístics (Icomos) de la Unesco. Ha estat una trobada per presentar l'informe sobre la candidatura a Patrimoni Mundial i resoldre diferents qüestions d'interès sobre l'expedient que aspira al reconeixement internacional.

Han viatjat a França el conseller d'Educació i Cultura, Miquel Àngel Maria, el director insular de Cultura i Patrimoni, Antoni Ferrer, i la tècnica del servei de Patrimoni de la institució insular, Joana Gual. Com explicava ahir Maria, aquesta era una reunió de treball després de la visita que va fer a Menorca, el setembre, un avaluador d'Icomos per conèixer els monuments que conformen la candidatura.

Després d'aquesta visita, l'avaluador ha remès el seu informe a un panell d'experts, i és amb aquest amb el qual s'han reunit

L'expedició menorquina, amb l'ambaixadora.

els representants menorquins.

A la trobada hi van participar una vintena d'especialistes de diferents països, tant europeus, com americans i asiàtics, i entre aquests, dos vicepresidents d'Icomos.

Aquests experts han volgut saber el motiu pel qual Menorca opta a Patrimoni Mundial a través de trenta-dos dels seus monuments i no pel paisatge cultural en general, i també s'han interessat per la interrelació entre aquests béns i el paisatge que els envolta. Igualment, es van demanar qüestions de caràcter tècnic, sobre dades historiogràfiques, datacions i períodes històrics dels jaciments.

Des de l'organisme internacional es va transmetre que l'expedient de la candidatura menorquina «té molta qualitat i que els ha agradat molt», digué Miquel Àngel Maria, tot i que «amb això no em puc aventurar a dir si Menorca serà o no Patrimoni Mundial». Així, Maria es queda amb les «bones sensacions» de la reunió. «La feina està feta, tot el que ens han demanat té una explicació».

Per altra banda, a París també hi va haver una reunió amb l'ambaixadora d'Espanya davant la Unesco, Teresa Lizaranza, qui ha ofert la seva col·laboració, i el Consell l'ha convidat perquè visiti Menorca i els seus monuments.

Moment de la reunió a Gènova, amb Luis Alejandro i Mario Cappa.

Els voluntaris de l'Illa del Rei prenen nota del genovès 'Museo del Mare'

I.P.D.R.

Els voluntaris de l'Illa del Rei han visitat aquests dies el Museo del Mare de Gènova, unes instal·lacions que poden servir de referència per al projecte de museu marítim que l'entitat planteja per al port de Maó. Aquesta visita era un deute pendent després que el juliol passat, problemes amb la companyia aèria que els havia de traslladar a Itàlia, impedissin que els voluntaris de l'illot assistissin a la reunió anual de representants de Museus Marítims Mediterranis (MUMA).

L'expedició menorquina va dedicar tot el primer dia a conèixer el Museo del Mare, de la mà de la seva directora, Franca Acerenza,

i l'endemà es van reunir amb el principal impulsor del museu, Pierangelo Campodonico, i la directora del MUMA, Maria Paola Profuma, qui és també directora del consorci públic i privat que el regeix.

El viatge ha tingut grans moments, com la trobada amb un supervivent del cuirassat «Roma», Gustavo Bellacini, de 95 anys, així com amb Andrea Amici, l'autor del llibre «Una tragèdia italiana», basat en l'enfonsament del vaixell.

Aquest viatge ha estat més que positiu, segons els voluntaris de l'Illa del Rei, pels llaços establerts i la col·laboració amb el MUMA, que integra trenta-set museus marítims i que celebrarà la seva propera reunió a Cesenatico. Menorca aspira a ser seu el 2018.

L'Illa inaudita

S'ACABA L'ANY LLULL

Pere Gomila
Poeta

Aquest mes de novembre s'acaba l'Any Llull -que han estat en realitat dos anys-, dedicat a la figura del Doctor Il·luminat amb tot un seguit d'actes i exposicions realitzats al llarg de totes les terres de parla catalana i que han permès acostar-lo a la gent, però també estimular-ne la transmissió de coneixements entre els estudiosos i el món acadèmic i en què no hi ha mancat la participació de caire més popular. Ja hi vaig dedicar un article a principis d'any i no repetiré el que vaig dir, però el geni de Ramon Llull, un geni d'aquells que es donen tan poques vegades, justifica sobradament una segona referència en aquesta secció.

Una de les coses més tangibles que ens ha deixat l'any Llull ha estat un bon nombre de publicacions, ja siguin estudis o edicions del seus llibres en el text original medieval, ja siguin, sobretot, diverses d'adaptacions al català contemporani

d'obres lul·lianes per facilitar-ne la lectura tant al públic en general com en els centres educatius. D'aquestes adaptacions, fetes en general per autors de gran solvència, la més editada ha estat el «Llibre de les bèsties» amb versions de Roc Casagran amb il·lustracions d'Aitana Carrasco (Sembra Llibres); Laura Borràs amb il·lustracions de Pilarín Bayés (Editorial Santillana); i la de Miquel Desclot, amb il·lustracions de Perico Pastor i el text original acarat (Proa). L'Editorial Barcino, en la nova col·lecció Tast de Clàssics ha publicat «Accidents d'amor», narració escrita sobre els patrons literaris de les novel·les de cavalleries extreta de «L'arbre de filosofia d'amor», en versió de Pere Antoni Pons; «L'arbre exemplificat», adaptat per Jaume C. Pons Alorda; i «El llibre d'amic i amat», per Sebastià Alzamora.

♦♦ EN EL CAPÍTOL D'ADAPTACIONS convé remarcar també les dedicades al públic infantil i juvenil. Entre les primeres, i com és evident, destaquen les procedents de «El llibre de les bèsties», però també podem citar la realitzada per Ignasi Moreta sobre el «Llibre del gentil i dels tres savis» amb il·lustracions d'Àfrica Fanlo (Editorial Fragmenta) que va ser presentada a Ciutat

della en el marc de la Fira del Llibre en Català o bé el llibre «Ramon Llull» d'Albert Soler il·lustrat per Sebastià Serra a la col·lecció Sabies Qui? de les Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Entre les segones, podem esmentar la selecció de textos de Blaquerna adaptada per Ivan Carbonell i publicada per Bromera.

No hi ha dubte que aquestes versions promouen la difusió de les obres de Llull i en fomenten de manera activa la lectura, però jo crec que res no pot substituir el plaer de llegir-les en el català medieval en què van ser escrites. Amb tota l'ajuda que calgui, però amb el gust, pacient i enriquidor, de submergir-nos plenament en les primeres grans obres redactades en la nostra llengua. Avui, que tan poc es valora la cultura de l'esforç, aquesta recomanació pot semblar una mica elitista, però la satisfacció de

Maribel Ripoll, doctora en Filologia Catalana, experta en l'obra lul·liana, i comissària de l'Any Llull a les Illes Balears, impartirà una conferència sobre la figura de Ramon Llull el proper 9 de desembre a Alaior convidada per la regidoria de cultura.

realitzar aquest petit esforç pot ser impagable.

Un dels llibres publicats durant aquest any ha estat «Ramon Llull. El viatger de la paraula», de Maribel Ripoll, un estudi breu, però rigorós i fonamental per apropar-se a la figura de Ramon Llull, descobrir qui era i quina transcendència ha tingut en la nostra cultura i en l'àmbit europeu. L'obra inclou, a més, una selecció de textos lul·lians. Maribel Ripoll, doctora en Filologia Catalana, professora d'aquest departament a la UIB, coordinadora de la Càtedra Ramon Llull de la mateixa universitat i gran especialista en Llull, ha estat la comissària de l'Any Llull a

les Illes Balears. Tindrem el gust d'escoltar-la en una conferència sobre el nostre clàssic el dia 9 de desembre a Alaior, en acte organitzat per la regidoria de cultura. D'aquesta manera es tancaran, fins on jo tenc coneixement, de manera brillant els actes celebrats a Menorca amb motiu de l'Any Llull.